

foreliggende Lovforslag har været udbredt? Jeg tillader mig foreløbig at holde fast ved det, jeg sagde i Gaar, at den Bevægelse, der er rejst, er rejst af Mennesker, som er kommet Nord fra med forudfattede kirkepolitiske Meninger.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne udtale mig om Ændringen i § 20 angaaende Lærernes Stilling overfor Kirkesangertjenesten. Mit principielle Standpunkt i denne Sag blev i Virkeligheden fastlagt i den foreløbige sønderjydske Skolelov, hvis Tilblivelse jeg medvirkede til. Ogsaa jeg mener, at det er uholdbart i Længden at ville tvinge en Lærer, som ikke har Interesse for eller ikke ønsker at overvære Gudstjenesten, til Søndag efter Søndag at udføre denne Kirkesangertjeneste; men det viste sig den Gang, efter at vi havde vedtaget Skolelovforslaget, at der i kirkelige Kredse dernede blev rejst saa stærke Indvendinger mod denne Ordning, at vi paa Trods af Skoleloven til syvende og sidst maatte gaa til det Standpunkt, der her er foreslaaet i § 20, at hvor Menighedsraadet og Skolekommissionen og Sogneraadet kan blive enige derom, skal Førstelærerembedet opslaas med Pligt for Læreren til at overtage Kirkesangen, saa blev det de søgende Læreres egen Sag, om de vilde søge Embedet eller ej. Dette Standpunkt var ogsaa der begrundet i Frygten for, at der vilde opstaa en foreløbig-Nødstilstand, som man saa vilde afværge ad denne Vej. Men jeg er fuldt ud enig med den højtærede Minister i, at dette Forhold efterhaanden maa afvikles saaledes, at man opnaar, at det bliver Mænd og Kvinder af selve Menighederne omkring i Sognene, der af fri Villie og af Lyst overtager denne Gerning. Det forekommer mig ogsaa, at der i Lovforslaget er givet Anvisning paa og er en Spore, om jeg saa maa sige, til en Udvikling i den Retning, og det hilser jeg for mit Vedkommende med Glæde.

Det blev udtalt af den ærede Ordfører for det konservative Parti (S. Rasmussen), at han kunde have ønsket, at man, naar man meldte sig til Valglisten til Menighedsraadet, ogsaa skulde vedkende sig den Tro, hvorpaa man var døbt, og hvorpaa Folkekirken bygger. Her er jeg afgjort uenig med det ærede Medlem. Jeg mener for det første, at der er tillagt Menighedsraadene saa mange og saa vidtgaende Beføjelser i anden Retning end den, som falder ind under den aandelige Side af deres Virksomhed, at man alene af den Grund ikke bør gaa til et saadant Krav. Men for det andet mener jeg, at dette med at vedkende sig den Tro, som Folkekirken bygger paa, kan man ikke saa-

dan i en Haandevending gaa hen og skrive under paa. At tro og bekende maa efter min Mening et kristent Menneskes hele Liv gaa ud paa, det maa være en stadig Kamp for at kunne dette, det er ikke noget, man saadan kan skrive under paa for at faa Lov til at melde sig til en Valgliste. Paa dette Punkt er jeg, som sagt, afgjort uenig med den ærede Ordfører for det konservative Parti.

Til det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, at Loven om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele paa noget Punkt vil volde Vanskeligheder af aandelig Art eller Samvittighedsskrupler for nogen Præst dernede, thi vi har jo den højtærede Kirke-ministers Ord for, at han i alt væsentligt vil følge det Udkast til en kongelig Anordning, som det kirkelige Udvalg har givet, og hvori der staar, at kun der, hvor Præst og Menighedsraad i Forening ønsker det, skal dansk Ritualform indføres ved Gudstjenesten. I øvrigt vil jeg blot understrege det, som den højtærede Kirkeminister udtalte med Hensyn til Præstegaardsjord dernede, at vi hævder absolut, at Præstegaardene er Sognemenighedernes Ejendom, og i det Øjeblik man vilde tage en anden Stilling overfor dette Spørgsmaal end den, man har taget i det foreliggende Lovforslag, vilde det efter min Opfattelse betyde, at Staten uden videre eksproprierede privat Ejendom, hvorfor man heller ikke har villet gaa dertil. Som § 2 nu er affattet, tror jeg, den vil komme til at svare til den sønderjydske Befolknings Opfattelse af dette Spørgsmaal, og derfor mener jeg, vi bør vedtage den i den Form, den nu har.

Naar det ærede 12te Medlem for 6te Kreds ikke i Venstres Ordførers Taler havde fundet nogen Antydning af, at vi fra vor Side ønskede Lovforslagene i Udvalg, hænger det ganske simpelt sammen med, at vi egentlig ikke mener, der er ret meget at ændre deri. Naar vi indtager det Standpunkt, skyldes det ikke, at vi betragter os selv som Medlemmer af et kun ekspederende Ting, men det er, fordi vi gennem lange Tider har syslet med disse Spørgsmaal, og fordi vi ogsaa har talt med vore Partifæller i Folketinget om disse Lovforslag, før de kom frem her. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at saadan foregaar det hele. Derfor kommer Forslaget til at foreligge saaledes, at vi tilsyneladende blot behøver at være ekspederende, medens vi i Virkeligheden under Forhandlingerne i de fælles Partimøder har stor Indflydelse paa, hvad